

РЕШЕНИЕ

№ 6902

гр. София, 11.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.10.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Андонова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова

Красимира Желева

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Тафров, като разгледа дело номер **7466** по описа за **2013** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по касационна жалба подадена от Председателя на Комисия за регулиране на съобщенията (КРС) ЕАД срещу съдебно решение от 13.06.2013г. постановено по н.а.х.д. № 11476 по описа за 2012 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 6-ти състав. С решението съдът е отменил наказателно постановление (НП) № 0052 от 31.01.2012 г. издадено от председателя на КРС, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 60 000 лв.

Касаторът - Комисия за регулиране на съобщенията навежда доводи, че решението е необосновано, постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Сочи, че в случая съгласно разпоредбата на чл.28,ал.2 от Функционалните спецификации за преносимост на мобилни номера, действали към момента на извършване на нарушението, заявлението за преносимост се счита като предизвестие за прекратяване на договора с даряващия доставчик и представлява упълномощаване на приемащия доставчик да извърши всички необходими действия за прекратяване на отношенията на заявителя с даряващия доставчик. Според касаторът заявлението представлява волеизявление на крайния потребител за прекратяване на договорните отношения с даряващия доставчик, който факт съдът е пропуснал да забележи.

Излага подробни съображения за изложените от него твърдения, включително относно размера на наложената санкция, като сочи, че извършеното от [фирма]

нарушение не е първо. Моли, съда да отмени решението на КРС и да постанови решение, с което да потвърди НП.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационните жалби:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, имаща интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

За да постанови решението си районният съд е установил фактическата обстановка въз основа на събраните по делото доказателства. Съдът е установил, че на 16.08.2010г., представител на фирма [фирма] е подал заявление № МТЕЛ 2010081310001221 за пренос на ползвания от него мобилен телефонен номер. В отговор на заявлението получил отговор от даряващия доставчик „Г.“, че абонатът „дължи неустойки“. По посочения начин между двата доставчика протича кореспонденция обективизирана в заявления за пренос с дати: 20.10.2010г., 08.11.2010г., 11.01.2011г., 03.02.2011г. и 21.03.2011г. В отговор на заявленията за пренос всички уведомления са мотивирани с изявлението „абонатът дължи неустойки“. На 13.05.2011г. [фирма] е депозирало жалба в КРС. Извършена е проверка резултатите от която са обективирани в КП № С-ЖЦ-050 от 13.06.2011г.. Контролиращият орган е установил, че дължимите такси за мобилна телефонна услуга са изцяло заплатени от абоната. Съставен е АУАН № С-449 от 05.08.2011г., в който е описано констатираното нарушение. Въз основа на него е издадено и НП № 0052/31.01.2012г. на Председателя на КРС, с което за нарушение по чл.325, ал.1 от Закона за електронните съобщения, вр. с т.2.7.1 от Разрешението, вр. чл.31, ал.1 от Функционалните спецификации на жалбоподателя на [фирма], гр.С. е наложена имуществена санкция в размер на 60 000лв.

Въз основа на установената фактическа обстановка, съдът е формирал и правните си изводи. Приел е, че с оглед датата на сезиране на КРС с жалба от абоната -13.05.2011г., датата на издаване на АУАН и датата на издаване на НП от Председателя на КРС, не са допуснати нарушения на чл.34 от ЗАНН. Приел е, че между [фирма], гр.С., в качеството на оператор и фирма [фирма] в качеството си на потребител на 10.09.2008г. е сключено Допълнително споразумение па програма „Заедно“ за срок от 24 месеца, съгласно което в случай на прекратяване на ползването на услугите по вина на потребителя същият дължи неустойка в размер на 100лв. с ДДС за всяка СИМ карта, по която има неизпълнение на задължението по чл.3/касаещо продължителността на действие на Допълнителното споразумение./ Единствената разпоредба, съгласно която потребителят има право да прекрати договора без заплащане на неустойка е тази в Раздел IV, т.6: ”В случай, че подаде предизвестие след изтичане на срока, определен в чл.3”. Въззивният съд, е приел, че [фирма] в качеството си на потребител е нарушила сключеното между нея и касаторът в настоящото производство писмено споразумение по програма „Заедно“, като е депозирало на 16.08.2010г. заявление № МТЕЛ2010081310001221—преди изтичане на срока по Допълнителното споразумение.

Независимо от това съдът е приел и че абонатът не е подал предизвестие за прекратяване на Допълнително споразумение по програма „Заедно” съгласно Раздел IV, т.б. Видно от разпоредбата на чл.30, ал.1 от Функционалните спецификации за преносимост на географски номера при подмяна доставчика на мобилната телефонна услуга и/или при промяна на адреса в рамките на един географски код за направление, даряващия доставчик може да откаже преносимост на номера в лимитативно изброени случаи, сред които и в случаите когато не са заплатени до деня предшестваш датата, определена за прозорец на преносимост, всички дължими суми, свързани с предсрочно прекратяване на срочни договори с даряващия доставчик. Според въззивния съд видно от отговора на заявлението за пренос издаден от [фирма], отказът за извършване на исканата услуга е мотивиран с това, че „абонатът дължи неустойки”, който правнозначим факт е различен от отразения в КП № С-ЖЦ-050/13.06.2011 г., /липса на дължимите такси за мобилна услуга/, въз основа на който е издаден АУАН и НП. Предвид изложеното СРС е приел, че при издаване на НП е допуснато съществено процесуално нарушение и е отменил НП.

Административен съд София-град, X-ти касационен състав, след съвещание намира, че постановеното от районния съд съдебно решение е правилно и то следва да бъде оставено в сила, предвид следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо. На основание чл. 220 от АПК касационната инстанция възприема установената от районния съд фактическа обстановка.

Настоящият състав намира, че административнонаказателната отговорност на [фирма] неправилно е ангажирана на основание чл. 325, ал. 1 от ЗЕС. Съгласно цитираната санкционна норма, който предоставя обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, за осъществяването, на които има издадено разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, и наруши условията на разрешението, се наказва с глоба в размер от 10 000, 00 до 100 000, 00 лв. По силата на чл. 336 от ЗЕС за нарушение по чл. 325 от същия закон, извършено от юридически лица или от еднолични търговци, се налагат имуществени санкции в размерите на предвидените глоби. По съществуто на спора, СРС е достигнал до правилния извод, че от събраните по делото писмени и гласни доказателства, не се доказва осъществяването на състава на нарушението по чл. 325, ал. 1 от ЗЕС. В процесния случай юридическото лице е санкционирано за това, че по отношение на заявления за пренасяне номер не са били налице основания за отказ за пренасяне по чл. 31, ал. 1 от Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на национално значими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна услуга. Деянито, извършено от дружеството не може да се определи като нарушение на т. 2.7.1. от издаденото от КФН разрешение № 01399 от 08.04.2009 г. Предвид изложеното касационната жалба на КРС се явява неоснователна.

Правилно въззивният съд е обосновал извод, че видно от отговора на заявлението за пренос издаден от „К. Б. М.” ЕАС, С., отказът за извършване на исканата услуга е мотивиран с това, че „абонатът дължи неустойки”, което по съдържание е различен правнозначим факт от посоченото в АУАН и НП, както и констатирано по време на проверката обективизирана с КП № С-ЖЦ-050/13.06.2011 г.

нарушение. В процесното НП, като нарушена е посочена разпоредбата на чл.325, ал.1 от ЗЕС,вр. с чл.2.7.1 от Разрешението , вр. с чл.31,ал.1 от Функционалните спецификации.Правилно е посочено от въззивният съд, че съгласно чл.31,ал.1 от СФ в случай, че не са налице основанията за отказ по чл. 30, ал. 1 и 2, доставчиците осъществяват процеса по пренасяне на номера/та съобразно определеното в настоящите функционални спецификации, процедурата по чл. 24, ал. 1 и общите им условия за взаимоотношения с крайните потребители. Съгласно чл.30,ал.1,т.5 даряващият доставчик може да откаже преносимост на номера пред приемащия доставчик в случай, че не са заплатени до деня, предшестващ датата, определена за прозорец на преносимост, всички дължими суми, свързани с предсрочно прекратяване на срочни договори с даряващия доставчик и/или такива за лизинг на крайни устройства или оборудване, пряко свързани с пренесения номер и услугите, ползвани чрез него.

Като е достигнал до същите правни изводи въззивният съд е постановил правилно решение.

Решението на СРС, с което е отменено НП следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - X касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 13.06.2013г. постановено по н.а.х.д. № 11476 по описа за 2012 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 6-ти състав, с което е отменено наказателно постановление № 0052 от 31.01.2012 г. издадено от председателя на КРС, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 60 000 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.